

अ. नं. ४३

३२८८५:३१

नं. ४३

भट्टोजीदासिभ
विष्णुकराय

(1)
॥१॥

श्रीगणेशायनमः॥ त्रैमासौ च प्रकरणं लिख्यते॥ परा
शरः॥ आचतुर्थी द्वे त्वावः पातः पंचम षष्ठ्योः॥ अत
उर्ध्वं प्रसूतिः स्मार्दिनि ते त्रस्रावे आद्य मासत्रये मातुस्त्रि
रात्रमासौ च॥ उपरि आषष्ठ्यं माससप्तमसंख्यादिनमा
सौ च॥ चतुर्थे च ह्यारि॥ पंचमे पंच॥ षष्ठे षडित्यर्थः॥ स
पिंडानां तु स्नानमात्रेण शुद्धिः स्यादिति तु त्रिरात्रां स
प्तममास प्रसूतितु स्वजन्तु क दशाहादि॥ सपिंडानां मा
तु आमा प्रवस्क॥ स्वतिका यतिरिक्तानां सप्तमिसप्त रा
त्रां अष्टमे ऽष्टरात्रां नवमप्रसूतितु दशरात्रमियाहा ज म
मासौ च मध्ये शिशु मरणे मृतासौ च नास्त्येवा जनेन
निमित्तकमेवासौ च॥ निष्प्राण निर्गमने ये वा नाळ छे
दास्त्वं शिशु मरणे सपिंडानां दिनत्रयमेव वस्तुतः काना ॥१॥
ळछेदानंतरं मरणे तु संपूर्णं दशाहादुपरि नामकरणा

4A)

सर्वशिशुमरणेति खननमेवानागम्य दकदानं। ज्ञातीनां स
चैलस्तानासद्यः शुद्धिः। नामकरणानंतरं दंतजननास्य क
मरणेतुदाहरखननयोर्विकल्पः। तत्र दहने ज्ञातीनामेका
हं। अनुगमनं कृताकृतं। खननपक्षेतु सद्यः शुद्धिः। दंत
जेननादूर्ध्वमपित्रिवर्षपर्यंतं अकृतचूडस्य खननद
नयोर्विकल्प एव। स खनने एकाहमाशौचं। दहने त्रि
रात्रं। अत ऊनद्विवर्षं तिसृगमनं कृताकृतं पश्चान्ति
यां कृतचूडस्य तु त्रिवर्षं पूर्वमपितूष्ठी दहनं तूष्ठी मु
दे कदानं त्रिरात्रमाशौचं च नियतमेव। त्रिवर्षदूर्ध्वं
तु यावदुपनयनं कृतं चैलस्या कृतचैलस्य वा मरणेऽ
नुगमनं त्रिरात्राशौचं च नियतमेव। मातापित्रोस्तु
पनीतशिशुमरणे दहनखननमोरविशेषेण त्रिरात्रं।
स्त्र्यपत्यमरणेतु विशेषः॥ ४॥ त्रिपुरुषपर्यंतं ज्ञातीनामा

(2)
॥२॥

नो
५

जौलातसद्यःशुद्धिः॥ततोवाग्दानाद्वर्गिकाहमात्रौचं।
ततोविवाहाद्वर्गकृपतिपक्षेपितृपक्षेअहं।पित्रोस्तुजात
दंतासुकन्यासुयकाहः।ततस्त्रहं।संस्कृतास्वपिपितृ
ग्रहेमृतासुपित्रोस्त्रहं॥इतिमाधेवः॥अन्येतुग्रहंतरम
रणोपिअहमाहुः॥पितृवर्गिनांत्वेकाहमेव।पितुर्गेहेकन्यायाःप्र
सवेपित्रोरेकाहः॥माधवस्तुपित्रोर्गेहेकन्यायाःप्रसवमरणयोः
पित्रोस्त्रिरात्रमेवपितृव्यादीनिकरात्रमित्याह।सर्पिडजनतेउप
नीतसर्पिडमरणेचब्राह्मणस्यदशहं॥क्षत्रियस्यद्वादश।वैश्य
स्पर्षचदश॥भूदस्यमासं॥संख्यदस्यपक्षं।कूटस्थमारम्यस
प्तपुरुषाःसर्पिडाः।ततःसप्तसमानोदकाः।तदुत्तरंजोत्रजाएव
तत्रसमानोदकउत्पन्नेउपनीतमतेचत्रिरात्रं।जोत्रजेतुस्त्राना ॥२॥

(2A)

शुद्धिः। तत्र सस्याशौचं दशाहादुपरि जननज्ञानेनास्येवातत्रा
पिपितुः स्नानमेवा। मृताशौचं तु दशाहोपरि मासत्रयोः सर्वमर
णज्ञाने त्रिरात्रं। तत्र आषष्ठं पक्षिणी। तत आनवममहः। ततः
स्नानोदकदानाभ्यां शुद्धिः। आवर्षावर्षादूर्ध्वं तु आप्लवमात्रं। इ
दं च सर्वं विलानेश्वराद्यनुरोधेनोक्तं। माधवमते तु त्रिपक्षाद
र्वाक्येऽहं। ततः आषण्मासं पक्षिणी। तत आवर्षादहोरात्रं। त
दूर्ध्वं स्नानोदकदाने इति बोध्यं। तत्र त्रिरात्रादिकं समानदे
शा एवादेशांतरे तु स्नानमेव। विलानेश्वरादयः। माधव
सूत्रेऽहं। तरेपि सपिंडमरणेऽहं। सद्यः शौचं तु समानो
दकविषयमित्याह। दशाहाद्यवधि नोयः स्वाशौचकाळ
स्तन्मध्ये द्वितीयादौ दिवसे जननमरणयोः श्रवणे तु अव
शिष्टेरेव दिवसेः शुद्धिः। प्रत्यहं योजनद्वयं गच्छत्पुरुषः
यत्र मृतस्य वा तस्माशौचकाळमध्ये प्रापयितुं न शक्नोति
तद्देशांतरं। तथा च विप्रस्य दशाहाशौचिनः विंशतियोज

(3)

॥३॥

त्रैदं शांतं राक्षत्रियस्य द्वादशाहं शौचिनश्चतुर्विंशति योजने
रिह्यादि तथामृकाह पक्षिणी त्रिरात्रा शौचेषु द्विचतुः षड्यो
जनरूपेदे शांतं राणि योज्यानि। मातापितृ मरणे तु विरोधः।
पितरौ चेन्मृतौ स्यातां दूरस्थौ पितृ पुत्रकः। श्रद्धातद्दिन
मारस्य द्वादशाहं स्तनकीर्तनेन। मातुः सप्तम्यां तु त्रिदिनां द्वादं
चहीनवर्णयोर्मिसाहुः। मातापितृ मरणे देखाह मिस्रपत्र
म्यास्त्री पुरुषयोः परस्परं चैव। सवर्णोत्तमसपत्नीषु च
तिस्रस्त्यर्थं सारोक्तैः॥४॥ श्वसवर्णशौचप्रकरणं। पि
त्रोरुपरमेव्यठकन्यानां त्रिसं। कृत्विजिदोहित्रे। स्वाध्या
यिनि। बंधुत्रयोः। शिष्ये। श्वसुरे। श्वश्र्वे। मित्रे। भ्रातृभ्यां। भ्रा
तृनेये। मातामह्यां। पितृष्वसुरि। मातृष्वसुरि। मातुले। मा
तुलान्यां च। पक्षिणी। बंधुत्रयां। आत्मपितृष्वसुः पुत्रा आत्म
मातृष्वसुः सुताः॥ आत्ममातुलपुत्राश्च विज्ञेया आत्मवौ॥३॥
धवाः॥१॥ पितुः पितृष्वसुः पुत्राः पितुर्महत्तृष्वसुः सुताः॥

(3A)

पितुर्मनुष्यपुत्राश्रविज्ञेयाः पितृबांधवाः ॥ २ ॥ मातुः पितृषुः
पुत्रा मातुर्महत्तुः सुताः ॥ मातुर्मनुष्यपुत्राश्रविज्ञेया मा
ह बांधवा इति ॥ ३ ॥ पक्षिणी राव्यार्थस्तु ॥ दिवा मरयेत
दहः ॥ अंतरारात्रिः परे द्यश्चारात्रौ मरणेतु सारात्रिः ॥
अपरे द्यरहोरात्रौ त्रैतिहरद्वेतेनोक्तः ॥ आगामीवर्त्तमा
नाहर्मुक्तायां निशि पक्षिणीयमरकोराव्यारव्यायां क्षीर
स्वामिना युक्तं ॥ पक्षाविवपक्षौ पूर्वोत्तरदिवसौ ॥ तन्मध्य
वर्त्तितीरात्रिः पक्षिणी ॥ निरायमध्यगोदिवसोऽयमि
ति ॥ याज्ञवल्क्यस्तु ॥ अर्धेनवास्यहचानमातुलश्रात्रि
येषु चेत्येकरात्रमाह ॥ तन्मात्रसंपिंडस्यापि यद्देहम
रणंतदेहस्वामिनस्त्रिरात्रमित्यंगिराः ॥ एकरात्रमि
ति विष्णुः ॥ तथा बहस्पतिः ॥ अहं माता महाचार्यश्रात्रि
येषु शुचिर्भवेत् ॥ प्रचेताः ॥ माहृषसा मातुलयोः श्व
श्वशुरयोर्गुरौ ॥ मते चर्हिजिया ज्येचत्रिरात्रेण वि

(4A)

अनुगमने सचेतस्तानं च तपसा न च। ब्राह्मणस्य क्षत्रियानुग
मने बहोरात्रं। क्षत्रियस्य वैश्यानुगमने त्रैवं। शूद्रानुगमने
पक्षिणी। ब्राह्मणस्य शूद्रानुगमने तु त्रिरात्रं। पराचारः। प्रे
तीकृतं तु यः शूद्रं ब्राह्मणो ज्ञानदुर्बलः। अनुगमे नीयमा
नं स त्रिरात्रेण शुध्यतीति। त्रिरात्रे तु ततश्चैव न दीगता समु
द्रगां। प्राणायामात् तं कृत्वा यत्तं प्राणायामं शुध्यतीति। धर्मा
र्थमनाथ ब्राह्मणनिर्हरणे तु पदं पदं स्वमेध फलं। अवगा
हनास्य घः शौचं चास्मिन्हादिना तु शौचं निर्हस्य तदीयमनम
शतं स्तुह एव वसतोऽपि न शुद्धिः। तं स्तुह वा समात्रे
तु त्रिरात्रं। यस्त्वनैवेतद्यममने मश्नाति न वा तं स्तुह वस
तितस्मात्स्येकाहं। ब्रह्मचारीणस्तु मातापितृव्यतिरिक्तं
व निर्हरणे ब्रतलोपः। मातापितृनिर्हरणे पित्रा शौचिना
मृत्तं ब्रह्मचारीनाश्रीयतैः सह न संविशेच्च। स्तुतके व
र्तमाने तु द्वितीयं स्तुतकं यदि। एवैव वतु शुध्येत जाते जा
तं मृते मृतं। मृतजातकयोगे तु या शुद्धिः सानिगघते॥

(5)

॥५॥

मृतेन शुष्यते ज्ञातं न मृतं ज्ञात केन तु । अन्यत्रापि । श्रावेन शुष्य
ते स्मृतिर्न स्मृतिः श्रावशोधिनी । यदा तु पूर्वशौचापे स्याद
धिककालव्यापि द्वितीयमापतति । यथा त्रिरात्रे प्रकृते द
शाहं । तत्र पूर्वशौचेण शुद्धिर्नस्ति । यदि तु पूर्वप्रवृत्तमा
शौचं उत्तराशौचकालादपि अधिककालं स्यात्तदा पूर्वशौ
चोत्तरशुद्धिः । तद्यथा । गर्जपातनिमित्तषडहाशौचमध्ये
यदि दशाहाशौचमापतेत्तदा षडहाशौचशौचेणैव
दशाहाशौचशुद्धिः । अत्र विज्ञाप्यमाह गौतमः । रात्रिशौ
चे द्वाभ्यां । प्रभाते तिसृष्वपि । रात्रिमोत्रशौचे पूर्वशौ
चे यथाशौचांतरं तर्हि पूर्वशौचं समाप्या नंतरं द्वाभ्यां रात्रिभ्यां
शुद्धिः । तस्या एव रात्रेः पश्चिमेयामेतु आशौचांतरं तिसृ
ष्वपि रात्रिभिः शुद्धिर्न तु तच्छेषमात्रेणेति विज्ञाने श्व
रः ॥ माधवस्मृत्या नवमेदिवसे पूर्णं यथाशौचांतरं
तदा पूर्वशौचकालानंतरं द्वाभ्यां शुद्धिः ॥ सारात्रिः ॥५॥
परेष्टश्चेत्यर्थः । प्रभाते तिसृष्वपि । अथ दशा

(5A)

हादौव्यततिऽपरेष्टः प्रभाते संगमे यद्यन्यदापते ततस्तिष्ठतीरा
त्रिलिप्तिः। पित्राशौचमभ्येमातरि मृतायां द्रवशौचं समाप्य
पक्षिणीमधिकं कुर्यात्। मात्राशौचमभ्येपित् मरणे तु पित्रा
शौचं द्रववर्णमस्त्ववायदितु पित्राशौचे रात्रिशौचे माताश्रिय
ते तदा पक्षिणी ब्रह्मयोर्विकल्प इति केचित्। ब्रह्म एवेत्यपरे।
अथाशौचनिषेधाः। न संशयं प्रपद्येतेति शास्त्रमुल्लंघ्य म
हानदीतरणादौ प्रवृत्तः स न यो श्रियते तस्य दाहाशौचा
दिनकार्यं संवत्सरानंतरं न। यैराण बळिं कृत्वा सर्वमोर्ध्व
देहिकं कार्यमेव। सर्पहते शौचवर्णनागं प्रत्यक्षो गं च दद्या
दित्यधिकं। प्रमादमरणे लाशौदिकमस्त्ववा तथा चाभिचा
रः। यदि कश्चित् प्रमादेन श्रितेता ग्न्यदकादिभिः। तस्याशौ
चं विधातव्यं कर्तव्याचोदकक्रियेति। वैधमरणे तु विशौ
षमाह शातातपः। वद्धः शौचक्रिया लुप्तः प्रत्याख्यातजि
षक्रियः। आत्मानं पातयेद्यस्तु नृग्वन्यनराणां बुद्धिः।

॥६॥

(६)

तस्य त्रिरात्र मासौ चंदितीये हस्ति संचयः । इतीये तूदकं
 दत्त्वा चतुर्थे आद्रमाचरेदिति । इदं चाशौचमाहिताग्नेरुप
 रमे संस्कारदिवसपञ्चतिकर्तव्यं । अनाहिताग्नेर्दिवस
 पञ्चतिसंचयनंतु पथमे हि इतीये हीत्यादिनाविहित
 मुभयोरपि संस्कारदिवसपञ्चत्येव । अहिताग्नेरपि त
 रिदेशांतरम्यते तत्पुत्रादीनामा संस्कारोपक्रमत आ
 शौचं नास्ति । अनौहिताग्नेस्तु विधिवद्वाहाभावे तदा
 नीमाशौचग्रहणं वैकल्पिकं तत्र गृहीताशौचानां सं
 स्कारकाळे पुनस्तथा । अगृहीताशौचानां तु पूर्णं दशा
 हाद्येव । पुत्राणां पत्न्याश्चैव वसुधा । पत्नी संस्कारे
 पत्युश्चैव । स पत्न्योर्मिथश्चैव । अगृहीताशौचानां तु स
 पिंडानां त्रिरात्रां गृहीताशौचानां सपिंडानां तु पुनरा
 शौचं नास्त्येव । अहिताग्नेस्तु पतिकर्तव्यं द्वादशपिंडा
 नां दशाहमेव । इदं चाशौचं द्विविधं । अस्य स्यात्प्रयो

 स्तुमर
 ण ३

॥६॥

(6A)

जकं कर्मनिधिकारलक्षणं च। पुत्रे जाते पितुः स्नानमस्य त्रय
ता मातुर्दशाहं। सपिंडानां ब्रह्मस्य तानां स्येव। किंतु कर्म
नर्हतामात्रं। स्तुति का तु पुत्रे जनने सति विंशति रात्रं क
र्मनिर्हति। कन्या जनने तु मासं। पुत्र जन्म दिवसे पितुर्दना
दो वचनाधिकारः। तथा च शौचं खलिविधौ। कुमार प्रस
वेनाभ्यामभिन्नायां यान प्रतिग्रहादिष्वदोषस्तदहं रि
त्येके इति। जन्मदाख्यदेवमायजायामपि प्रथमषष्ठे द
शे मादिवसेषु वचनाधिकारः। मृतानां चेतुः सर्वेषा
मस्य त्वमौ सार्धिकं० स्वस्वाशौचत्रिभागादूर्ध्वं तु स्य त्रयाः।
यतीनां ब्रह्मचारिणां च नारीणां समावर्तनानंतरं तु पाक
मृतानां सपिंडानां उदकदानं कृत्वा त्रिरात्रमाशौचं कुर्या
देव। पित्रादिभ्य उदकदानादिकं कुर्वन् ब्रह्मचारी आशौ
चमपि लभते। तदुक्तं त्रिंशत्श्लोकां। तातां वाचार्यके
भ्योऽनल्लिति लज्जो ब्रह्मचारी तदीयाशौच इति॥

॥७॥

(७)

पक्रांत प्रायश्चित्तानामात्रोच्यते नास्ति० पूर्वपक्षे च तत्रैव लोप
नयनादिसंस्कारेषु। यत्तदेवताप्रतिष्ठासामास्यसर्गा
दिष्वप्येवमिति॥४॥ इति श्रीमत्सुकलपंडितालंकार
हीरश्रीमद्भोजी नटविरचितं आशौचप्रकरणं स
माप्तं॥४॥ श्रीरक्त॥४॥ श्रीगजाननार्पणमस्तु॥४॥
शके १५४५ शोभननामसंवत्सरे फाल्गुण शुद्ध १५ पौर्णिमा
तद्विनेरलुनाथपाठकस्यासनेष्वध्यामपाठकेन रामडो
होकरेण लिखितं ब्राह्मणं परांपकारार्थं च॥४॥

ग्रंथांतरे॥ दशाहास्यंतरेपि त्रोर्मरिणं श्रूयते यदि॥
अवशिष्टदिनैः शुद्धाः पुत्राश्चैवाथ गोत्रिणः॥१॥

॥७॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com